

Montserrat Minobis, periodista

OPINIÓ

Periodisme compromès

AMB MOTIU DEL FÒRUM DE les Cultures, l'Institut de Drets Humans de Catalunya em va encomanar que, dins del cicle corresponent al seu temari, preparés un apartat dedicat als drets humans de les dones. Això em va permetre moderar una de les taules rodones que la presència de la periodista, ara vilment assassinada, Anna Politkovskaya, va enriquir enormement.

Recordo amb claredat que la seva aportació va ser sobre la defensa dels Drets Humans i, en especial els de les dones. Va ser clara, contundent i amb un cert punt de ràbia continguda, va incidir en les enormes dificultats en què es trobava realitzant la seva tasca de periodista compromesa en la defensa de les "llibertats" i, naturalment d'informació i expressió. Ja aleshores, com va assenyalar, havia estat amenaçada de mort i per ella viatjar sempre representava un risc afegit. El seu testimoni sobre Txetxènia ens va commoure profundament i no menys la seva valenta i decidida actitud de continuar informant sobre la conculcació dels Drets Humans en aquell país.

I és el que va continuar fent i el que li ha costat la vida. No és tant una periodista més que mor assassinada per

mentals de les persones a informar i a ser informades.

L'assassinat de la periodista russa, la seva defensa dels Drets Humans i de la llibertat d'informació i expressió, i en contra de polítiques autoritàries, ens hauria d'ajudar a reflexionar profundament i, una vegada més, sobre el sentit de la nostre professió i les petites coses que fan que no puguem exercir-la amb tota normalitat. El CAC

entorn). Per no parlar de la poca predisposició dels partits polítics a intentar que aquesta informació sigui feta amb criteris estrictament periodístics i no limitats a la representativitat numèrica.

Una periodista russa mor assassinada per informar sobre la manca de llibertats en un país on la situació és extrema, on el dret a la informació està totalment restringit i on la defensa dels Drets Humans només pot ser exercida per persones tan èticament compromeses amb la seva feina de periodistes com ella.

Reporters sense Fronteres ens dona puntualment cada any les dades sobre els periodistes empresonats, assassinats o represaliats en l'exercici de la seva professió arreu del món. Les traves

informatives són constants. Per exemple: aquí, al nostre país, ens hem de barallar amb la classe política per poder informar lliurement i amb criteris estrictament periodístics sobre la campanya electoral. És cert que les situacions són enormement diferents. Però no és menys cert que el periodisme, en línies generals està vivint una greu crisi. Ja no som una de les professions més valorades. Ja hem entrat en la llista on la domina un cert descrèdit i una manca de credibilitat. Per això figures professionals com Anna Politkovskaya, ens han d'ajudar a retrobar el nostre ideari basat en l'ètica periodística, en la llibertat, la pluralitat i la neutralitat.

Jordi Tarragó

i el Col·legi de Periodistes –que sempre ha estat capdavanter en la lluita pel dret a la llibertat d'expressió i d'informació– han estat treballant intensament i no s'han pogut posar d'acord en una cosa tan senzilla com la de consensuar uns criteris sobre els blocs electorals que en

cada contesa limita la llibertat d'informació dels mitjans públics del nostre país conseqüència d'una Llei Electoral restrictiva que marca uns obligats "temps" a la informació política electoral (de passada hem de recordar que no passa a cap altre país del nostre

"La mort d'Anna Politkovskaya ens enfronta a un greu deteriorament del dret a la llibertat d'informació i d'expressió en què ens trobem sotmesos"

impedir que continuï informant amb rigor i veracitat. La seva mort ens enfronta a un greu deteriorament del dret a la llibertat d'informació i d'expressió en què avui ens trobem sotmesos els periodistes d'arreu del món que confirma una restricció als drets fona-